

עיריית חריש

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין

ישיבה מספר 01/24

מתאריך 08/05/2024

נוכחים:

מר יצחק קשת – ראש העיר
שני גרינברג – סגנית ומ"מ ראש העיר
עידית ינטוב – סגנית ראש העיר
שלמה קליין – סגן לראש העיר
משה בן זיקרי – חבר מועצת העיר
רויטל גונן – חברת מועצת העיר
נגה דוד – חבר מועצת העיר
יפתח שטיין – חבר מועצת העיר
דוד פינקל – חבר מועצת העיר ומשנה לראש העיר
שלמה פרץ – חבר מועצת העיר
ראובן זיגדון – חבר מועצת העיר
אליהו דוד בחאג' – חבר מועצת העיר
יוחאי פרג'י – חבר מועצת העיר
איציק לב – חבר מועצת העיר

נוכחים נוספים:

שלומי צדרבוים – מנכ"ל העירייה (זום)
עו"ד אורון משה – יועץ משפטי
ד"ר נעם חדד – דובר העירייה

חסרים:

אבישלום סלוק – חבר מועצת העיר

סדר יום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין 01/23 מתאריך 19/03/2023

בדבר דיון ואישור תקציב הרשות לשנת 2023

הצעות לסדר יום

1. הנצחת חללי צה"ל, כוחות הביטחון ופעולות האיבה תושבי העיר

פרוטוקול

יצחק קשת, ראש העיר: טוב, ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח ישיבה שלא מן המניין מס' 1/24. התאריך 8/5/24, הנוכחים – אנוכי, יצחק קשת, שני גרינברג, סגנית וממלאת מקום, עידית ינטוב, סגנית ראש העיר, שלמה קליין, סגן ומשנה, סגן לראש העיר, משה בן זיקרי, חבר מועצת העיר, רויטל גונן,

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: סגן בלבד?

יצחק קשת, ראש העיר: סגן בלבד, זאת טעות. חברי מועצת העיר- סגן.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: אז לא משנה.

יצחק קשת, ראש העיר: טוב, לא צריך לקיים על זה דיון, חברים. הכל בסדר. חברי מועצת העיר,

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: אתה אמרת פשוט סגן ומשנה, אז ניסיתי להבין.

יצחק קשת, ראש העיר: בסדר, עניתי. הכל בסדר. חברי מועצת העיר – משה בן זיקרי,

רויטל גונן, נגה דוד, יפתח שטיין, דוד פינקל, שלמה פרץ, ראובן זיגדון,

אליהו דוד בחאג', יוחאי פרג'י, אבשלום איננו, ואיציק לב. אבישלום?

אבישלום. טוב, אנחנו היום ביום של עברית. נוכחים נוספים – מי איתנו,

חוץ מבזום?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: היועץ המשפטי איתנו, הדובר איתנו. מי עוד איתנו?

יצחק קשת, ראש העיר: טוב, ומנהלים נוספים.

אישור פרוטוקול ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין 01/23 מתאריך 19/03/2023 בדבר דיון

ואישור תקציב הרשות לשנת 2023

יצחק קשת, ראש העיר : על סדר היום, אישור פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מס' 1/23 מתאריך 19/3. הפרוטוקול נשלח במייל. למי שיש הערות, מוזמן

להגיד. מי שלא, אנחנו רוצים לגשת להצביע. כן.

אליהו דוד בחאג', חבר מועצה : שאלה עקרונית ליועמ"ש. זו ישיבה שלא הייתי בה – אני יכול להצביע בעד, נגד? כאילו, מה אני רלוונטי לזה בכלל?

עו"ד אורון משה, יועמ"ש : אתה יכול להימנע.

אליהו דוד בחאג', חבר מועצה : אני יכול להימנע? אוקיי.

יוחאי פרגי, חבר מועצה : אתה יכול להצביע גם בעד, גם נגד וגם להימנע.

עו"ד אורון משה, יועמ"ש : לא, אני חושב שבמליאה הקודמת מישהו נמנע כי הוא באמת לא היה כאן.

יצחק קשת, ראש העיר : לא, ולא משנה, מותר לו להצביע גם בעד.

עו"ד אורון משה, יועמ"ש : הוא יכול גם להצביע בעד, כן, כן. אין בעיה.

יצחק קשת, ראש העיר : בסדר. טוב, אז מבקש ממועצת העיר לאשר את הפרוטוקול של

הישיבה הקודמת. בסדר גמור, אז מי בעד? דוד פינקל, משה בן זיקרי,

עידית ינטוב, שלמה קליין, יצחק קשת, שני גרינברג, יפתח שטיין, רויטל

גונן ונגה דוד. כל השאר נמנעים? כן. אוקיי. נמנעים – דוד בחאג', ראובן

זיגדון, שלמה פרץ. שלמה, אתה היית. טוב, שיהיה ברור. שלמה פרץ,

יוחאי פרגי ואיציק לב. יאללה.

הצעות לסדר היום

הנצחת חללי צה"ל, כוחות הביטחון ופעולות האיבה תושבי העיר

יצחק קשת, ראש העיר : חברים, אנחנו עוברים להצעה לסדר היום של חברים

בקואליציה, במליאה. מי שיציג את ההצעה לסדר היום זאת תהיה שני

גרינברג, סגנית וממלאת מקום. בבקשה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : טוב. מן הסתם, בתקופה הנוכחית ככה במחשבות שלי על מה,

מה הדברים הראשונים שצריכים להיות על סדר היום, אז יש, לפחות לי

הייתה הרגשה שיש לנו איזה שהוא חוב. במהלך, מהרגע שהתחיל חרבות

ברזל ועוד לפני כן בעצם, כבר בסוף אוגוסט, הייתה לנו חללת ראשונה

בעיר, אפרת שארם, זיכרונה לברכה. אני זוכרת שכשהגעתי לניחום, אז

בעלה זוהר ככה סיפר המון עליה וגם מאוד ביקש שנציח ולא הייתה לי

את היכולת להגיד לו באותה שנייה שאנחנו מנציחים, שזה ברור איך מנציחים ושה ברור מה עושים ושיש לנו שיטה להנצחה. חשבתי הרבה על העניין הזה, גם כשהלכתי לנחם עוד משפחות, לצערי, לא הצלחתי להגיע לכולן, אבל אלו שכן הצלחתי ותמיד לפחות ברוב המוחלט שלהן, עלה הצורך הזה, שתהיה לנו בעצם דרך שאנחנו יודעים לבוא ולהגיד לאותן משפחות שאפשר להנציח וזאת הדרך שבה אנחנו עושים את זה. גם חשבתי על המשפחות שקשה להן, שקשה להן לדחוף, שקשה להן לבוא להגיד שהן רוצות ושצריך להיות ברור שיש לנו איזו שהיא שיטה שהיא שוויונית והוגנת לכולם ושהיא לא יטריד אותן, שיהיו עסוקות רגע בהחלמה שלהן ובלהמשיך קדימה את החיים. מכאן בעצם עלתה הצעה שהיא מחולקת לשני חלקים. חלק אחד הוא הנצחה שהיא שוויונית לחלוטין, באמצעות קיר נופלים, נופלים וכמובן, נפגעי פעולות האיבה, שבעצם אפשר יהיה לעשות שם טקסים. עד היום בעצם הורגש החיסרון במקום רשמי שבו עושים את הטקסים האלה ובעצם, גם לייחד איזה שהוא פארק לעניין הזה וגם קיר שבעצם יחקקו בו השמות והלוואי שיהיו בו מעט מאוד שמות. לצערי, בשנה האחרונה חווינו המון אובדן ושכול. גם בעצם, בנוסף לזה, לתת מקום להנצחה האישית של המשפחות. בסופו של דבר, אנחנו בעידן שבו כל משפחה רוצה לתת את הטאץ' שלה ולספר את הסיפור האישי של הנופל או הנופלת או הנפגע, הנרצח או הנרצחת ובעצם, לתת מקום גם למשפחה לבוא לידי ביטוי. ראיתי רעיון מאוד יפה, לא המצאתי אותו, במודיעין, שחשבתי שמאוד יתאים לחריש – לקחת שבילים בפארקים, יש לנו המון המון פארקים ובתוכם יש כמה ומחכה שבילים בכל פארק, לקחת שביל מסוים, לסמן אותו על שם ההרוג ו- זה יכול להיות נופל או נרצח. ובעצם, שהמשפחה תהיה שותפה בעיצוב של הפלאק, בכתיבה, במה יהיה שם, אולי בלשים דברים שהם רלוונטיים. זאת אומרת, לתת להם מקום לבוא לידי ביטוי. אז אלה בעצם חלקי ה, זאת בגדול ההצעה לסדר, כשבעצם אני רוצה להודות לכל החברים שככה חשבו שזה ראוי ורצו להעלות לסדר היום וגם אמרו לי שאולי יש עוד דרכים, אז אני רוצה רגע שנעלה את זה לסדר

היום, נחליט שאפשר לדון בזה ואז, כמובן שזה ייפתח לכולם, למחשבות ולהצעות שלכם, איך ראוי ומה ראוי לעשות בעניין ההנצחה ואני חושבת שאנחנו מדברים על זה רגע עכשיו, לא להיכנס לערב יום הזיכרון מבלי שיש לנו תשובה די ברורה לעניין הזה. זה גם סמלי מאוד וגם ראוי כלפי המשפחות, לתת להן את הבשורה הזאת. אני יודעת שלפחות כמה משפחות שפנו אליי מאוד מחכות לשמוע איך עיריית חריש תנציח את היקרים להם. אז אני אשמח שתצביעו בעד ההצעה ונוכל לדבר עליה.

שלמה פרץ, חבר מועצה : מה זה, עכשיו מעלים את זה להחלטה עכשיו, אם להעלות את זה?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : לעלות לסדר ואז אפשר לדון על איך.

רויטל גונן, חברת מועצה : לא, קודם מעלים להצבעה אם לדון ואז.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : לא, רגע, רגע. לא, מישהו יכול להתנגד להצעה. שנייה. אם מעלים את זה, אם מקבלים את ההצעה, אתם לא חייבים לקבל את האופן שבו נעשה את ההנצחה, זה נפתח פשוט לדיון, אפשר להציע משהו אחר.

שלמה פרץ, חבר מועצה : לא, אני-אני, מה שאני רוצה, אני רוצה לקבל גם את ההצעה שלך ולהוסיף עוד משהו.

יצחק קשת, ראש העיר : אין בעיה. קודם כל צריך לאשר את ההצעה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : כן, כן. בשביל זה צריך לאשר לדיון.

עו"ד אורון משה, יועמ"ש : הדיון פתוח, ואז זה נפתח לדיון לחברים.

שלמה פרץ, חבר מועצה : ובפעם הבאה שזה יעלה להחלטה?

עו"ד אורון משה, יועמ"ש : אופרטיבית כבר.

שלמה פרץ, חבר מועצה : ואז אפשר להכניס גם את מה שאנחנו מוסיפים.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : כן, זו כבר הצבעה בפני עצמה, מה שנחליט ביחד.

יצחק קשת, ראש העיר : הצעת החלטה שתתקבל.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : בעד, פה אחד.

יצחק קשת, ראש העיר : טוב. בעד, אז הצעת החלטה, בסדר?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : לא, לא. כאילו, מעלים את זה עכשיו לדיון. טוב, בסדר.

יצחק קשת, ראש העיר: אז אני מבקש ככה ממועצת העיר לאשר להעלות את הנושא לדיון, אוקיי? מבקש מהמועצה לאשר את זה. המועצה מאשרת פה אחד, אז אושר להעלות את הנושא לדיון. הנושא נפתח לדיון, כל אחד יכול לדבר, להציג את הדברים, שלמה יכול להתחיל.

שלמה פרץ, חבר מועצה: זה משהו שנוגע לי גם באופן, גם יש לי דוד שגם נפל והעליתי את זה, את הנושא הזה, בישיבת המליאה האחרונה, אני זוכר, בקדנציה הקודמת, שצריך להנציח אותם, את הנופלים שיש לנו פה בתוך העיר. הייתה על זה דווקא הסכמה בדבר הזה, אמרנו שנחשוב איזה פעולות אנחנו עושים. מלבד הרעיון שאת הצעת שהוא מבורך, אני הייתי מציע עוד רעיונות שהם קצת יותר תורניים. בנוסף, כן? אני לא אומר שחס וחלילה לבטל את הזה, אני אומר בנוסף, אם אפשר, יש בתי כנסת שאנחנו בנינו אותם בעירייה מעל גנים, מתחת לגנים, שהם בנויים, לקרוא להם על שם הנופלים, שזה יהיה על זכרם, יהיה על שם, כמו שעשינו בתחילת הקדנציה שעברה, מי שזוכר, על שם- בית כנסת ברחוב התאנה משכן דניאל, שלו קראנו על שם תושב העיר שמאוד אהב את העיר הזאת וטיפח אותה ומאוד, עשה פה הרבה דברים טובים, מי שלא הכיר, אבל,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: האומן, נכון? אומן. לא אומן?

שלמה פרץ, חבר מועצה: הוותיקים מכירים, דניאל שמעוני, קראו לו, זכרנו לברכה. החלטנו לבית הכנסת שברחוב התאנה, שיש משכן דניאל, על שמו. אני חושב שצריך גם להוסיף פה עוד איזה אלמנט תורני שגם יעשה להם עוד יותר נחת רוח למעלה בשמיים, באמונה שאנחנו מאמינים בה, ולקחת איזה בית כנסת או שניים, כמה שצריך, על מנת שזה יהיה לעילוי נשמתם וזה יהיה על שמם. אני אשמח שזה גם יופיע בהחלטה, ונוכל להעלות את זה גם בפעם הבאה שמעלים את זה להחלטה סופית. וכמובן, לשים בכניסה בבית כנסת, בכניסה לזה הראשי, לשים איזה מעמד קצר על הנרצח, שידעו, שידעו מי הוא ומה הוא על מנת שיזכרו אותו תמיד. רויטל גונן, חברת מועצה: אבל שמות של בית כנסת לא ... מתוך הקהילות שבונות?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: זהו, זה מה שרציתי לשאול. זה מה שרציתי לשאול.
לא הקהילה תקבע?

(מדברים ביחד)

שלמה פרץ, חבר מועצה: אני מענה שנייה על הדבר הזה. יש הרבה בתי כנסת בארץ שהם, למשל, קחו את ראשית... יש תורם ש, פיצוטו, הוא בונה בכל הארץ בתי כנסת. עכשיו, זה עדיין קראו לזה, זה עדיין קרוי על ראשית גבורת אור, כולם פה בחריש קוראים לזה ראשית גבורת אור, אבל זה על שם, במבנה רשום על שם, האדם שתרם אותו, או לעילוי נשמת אדם אחר שתרמו בשבילו וגם פה אפשר לעשות בבית הכנסת, לכתוב את זה בגדול, על שם החייל הנופל, על מנת שיזכרו אותו תמיד, שיהיה מבנה שהוא משהו, רויטל גונן, חברת מועצה: לא, זה רעיון מבורך, השאלה אם... בסמכות העירייה, זה מה שאני מנסה להבין.

שלמה פרץ, חבר מועצה: זה לא סותר.

(מדברים ביחד)

איציק לב, חבר מועצה: שלמה, יש שני דברים. יש ועדת שמות ויש ועדת הנצחה. שם זה המקום ששם דנים בזה, ועדת שמות וועדת הנצחה שראש הרשות הוא יושב הראש שלה.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אני אדגיש, בית הכנסת עצמו זה אותם בתי כנסת, יש להם כבר שם, לבית כנסת. בסדר? אבל אנחנו יכולים להקדיש את בית הכנסת הזה, את המבנה הזה, ... על העירייה השם, על המבנה השם, שיזכרו אותו תמיד. לבית כנסת, יש לו אותו שם, הכל בסדר, אבל המבנה עצמו, המבנה עצמו של בית הכנסת.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אני, יש לי חשש אחר. אנחנו- בדיוק. אין כל כך הרבה. לא, הנקודה היא, הנקודה היא, הנקודה היא, הנקודה היא, הלוואי, הלוואי, הלוואי, הלוואי שיעצר פה, בסדר? אבל אם לא, אבל אם לא, ואנחנו בפתח של עוד סבב, אז לך תדע. אם לא, אז שלא ייווצר מצב שאין לי מבנה.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אז גם לזה יש לי רעיון. קודם כל, יש לנו 4 בתי כנסת בשכונת הפרחים, גדולים. יש לנו עוד, בשכונת ה... שלושה. בסדר? אפשר כל אחד לעשות זה. ויש לנו גם בבצוותא, יש לנו כבר 2 שהם,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: שלא נדע.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אבל אתה מדבר על היום.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אני מדבר על היום.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אבל כשאנחנו מקבלים החלטה, אתה צריך להסתכל קדימה.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אני אומר שאת לא חייבת גם לעשות על כל נופל אחד בית כנסת. אפשר לעשות את זה על שם שניים.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: כן, זה מכובד?

שלמה פרץ, חבר מועצה: אין בזה בעיה. אני חושב ... יש הרבה בתי כנסת כאלה.

איציק לב, חבר מועצה: אם יגיע לך תורם של בית כנסת, שיגיד לך: אני רוצה את בית הכנסת על השם, על השם שלי.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אז הוא מקבל את השם, אז הוא מקבל את השם של בית הכנסת. המבנה הוא של העירייה, המבנה הוא של העירייה, בסופו של דבר. הוא לא עבר תהליך הקצאה, המבנים פה לא עברו תהליך הקצאה. אתה מבין? הקהילות משלמות על זה שכירות.

איציק לב, חבר מועצה: כן, אבל צריך ... נוהל שמדבר על ...

שלמה קליין, סגן ראש העיר: זה לא חייב להישאר בית כנסת. המבנים האלה בעתיד לא בהכרח יישארו לבתי כנסת.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אבל בסדר, בינתיים. מה זה משנה?

יצחק קשת, ראש העיר: אני אגיד לך, כל הנושא הזה של בתי הכנסת לא נראה לי מעשי, כי קודם כל, כל קהילה רוצה לקרוא לקהילה שלה על שם הקהילה. השם של הקהילה. סך הכל, זה הכי בסיסי שיש.

שלמה: אבל זה לא סותר, אבל את המבנה עושים על שם החייל, מה זה משנה?

יצחק קשת, ראש העיר: שתיים – מה שקורה בדרך כלל, הדבר, האמצעי המשמעותי לגייס תורמות, בדרך כלל זה ציוד וכדומה, לעניין של השם, אז אתה לוקח גם מהם את הדבר הזה וגם ככה אתה, כל הקהילות פה צריכות את הסיוע ואת העזרה הזאת, אני, אני- לי נראה פחות פרקטי. נכון, היא תרמה. אז היא תרמה כסף. אז היא נותנת, זה מוכיח את מה שאני אומר.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אבל אני לא אומר להחליף את השם של בית הכנסת. יש את המבנה שלנו, של העירייה, המבנה נבנה על שם טה-טה-טה, זה לא, אבל

מה שאתה מדבר, על הקהילות שרוצות לבנות, הן רוצות לבנות בהקצאה שלהן ... ,

יצחק קשת, ראש העיר : לא, לא לדבר. לא, בלי קשר ל... ,
 שלמה פרץ, חבר מועצה : אני מדבר על בתי הכנסת שהעירייה בנתה.
 יצחק קשת, ראש העיר : נכון, עדיין.
 שלמה פרץ, חבר מועצה : על זה אני מדבר. זה שני דברים שונים.
 יצחק קשת, ראש העיר : ועדיין, ועדיין יש לה, כי יש לקהילה שם, בסופו של דבר.
 איציק לב, חבר מועצה : יש תקנון להנצחה ולשמות לעירייה.
 שלמה פרץ, חבר מועצה : אז לא, הקהילה נשארת. הכל נשאר. השם של בית הכנסת נשאר, אבל המבנה נהיה על שם החייל. בעיניי, זה דבר מאוד מבורך. אני אשמח שתחשבו על זה.

איציק לב, חבר מועצה : יש תקנון להנצחה ולשמות, לקביעת שמות יש בעירייה תקנון כזה. אחרי כמה זמן, לצורך העניין, מישוהו שתרם לעירייה ועשה אחרי כמה זמן, אפשר להנציח. אם מנציחים מישוהו ... ,

(מדברים ביחד)

שלמה פרץ, חבר מועצה : מבנה אחד על שם הנופלים שנפלו, נפלו במילוי תפקידם ואתה רושם את השם שלהם בכניסה.
 רויטל גונן, חברת מועצה : אם זה רק אחד, אם זה רק אחד, אז אין בעיה. הבעיה שלי זה המתאם בין המספרים. זה מה שמטריד.
 איציק לב, חבר מועצה : ההצעה פה ... מורשת לשנים ודרכי פעולה ועבודה. בתי כנסת, בסופו של דבר, יהיו מעט. בעוד 20 שנים, לא יהיו יותר בתי כנסת, בסדר? אבל בסדר, אתה מדבר פה על משהו שאתה משאיר מורשת. אבל תלך למקום של ועדת השמות, יש תקנון, שבתוך זה אתה יכול לקבוע בצורה כזאת או אחרת. פה אתה מדבר על דברים,
 שלמה פרץ, חבר מועצה : ההצעה שלי לא קשורה לזה.
 איציק לב, חבר מועצה : בטח שכן.
 שני גרינברג, סגנית ראש העיר : בטח שכן. כל מבנה ציבורי- שנייה, רגע. כל מוסד או מבנה ציבורי שנתנו לו שם, גם כשהלכנו בדיעבד והוספנו לתלמי רון על שם רון ארד, זה עבר דרך ועדת השמות.

שלמה פרץ, חבר מועצה : אז אין בעיה, אז גם עכשיו את הפארק, למה צריך להעלות את זה עכשיו? נעלה את זה בוועדת השמות.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : כי מה שאני מעלה, רגע, מה שאני מעלה זה לא קריאה על שם פארק, דרך אגב, מתוך אותה תפיסה שאומרת שחס וחלילה, חס ושלוש שלא ייגמרו לי, בסדר? אבל שבילים יש לי הרבה, אוקיי? מה שאני מציעה זה לקחת שביל, לקחת שביל, יש לי שבילים בעיר בלי סוף.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : היא גם לא דנה בשם עכשיו. היא גם לא דנה בשם של השביל.

שלמה פרץ, חבר מועצה : לקחנו מבנה אחד, בשכונת בצוותא או בשכונת הפרחים או ב, מבנה אחד אפילו, אחד, על שם, בדיוק, לשים שם אנדרטה על זכר הנופלים ביישוב חריש.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אני לא מתנגדת. אני לא מתנגדת לזה, זה מבחינתי שקול לקיר שמות. זה שקול לקיר שמות, כי יש לי קיר אחד שהוא מרוכז.

יצחק קשת, ראש העיר : מה שצריך, לפחות מבחינתנו, לחשוב מה יכול להיות באופן קבוע ושזה יהיה שוויוני. אם זה משהו כמו שאתם מעלים וזה משהו מאוד מאוד ספציפי, מינורי, ואי אפשר לעמוד בו, אז זה לא נכון להסתכל על זה בצורה הזאת. אנחנו מדברים על משהו שהוא שוויוני, לשנים, קבוע, יודעים שאם קורה משהו, אנחנו עושים את זה בצורה אוטומטית ומתקדמים עם זה הלאה. לקחת מקרה כזה, מקרה אחר, לא על זה אנחנו מדברים. בסדר? זה תמיד אפשר. אפשר להעלות רעיונות, אפשר להגיד בקשות,

שלמה פרץ, חבר מועצה : אבל זה מבנה אחד, איציק, זה מבנה אחד.

יצחק קשת, ראש העיר : להעלות בישיבת שמות, בוועדת שמות,

שלמה פרץ, חבר מועצה : לעשות שהמבנה הזה על שם הנופלים, במבנה הזה, זהו. זה לא נוגע לקהילה.

(מדברים ביחד)

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אתה יודע מה אני נזכרת? הייתי בבית הכנסת הגדול בפריז, ושם יש כאילו קיר שלם, קיר שלם. אבל מה אני רוצה להגיד? שיש שם קיר שלם של ההרוגים היהודים במלחמת העולם הראשונה. אחרי זה

הם הוסיפו של מלחמת העולם השנייה. זאת אומרת, לגמרי, אפשר לעשות כזה דבר. אפשר לעשות דבר כזה, זה לא ייגמר, זה אחד.

(מדברים ביחד)

שלמה פרץ, חבר מועצה: בואו נחליט ככה, יצחק, בואו נחליט ככה. עד הישיבה הבאה, ננסח הבנה לחברי הקואליציה ולחברי האופוזיציה ונחליט ביחד איזה מבנה אנחנו הולכים לעשות את זה. ואת מבינה, כל פעם, שאם חס וחלילה שלא יהיו עוד הרוגים, הלוואי ולא יהיו עוד הרוגים, זאת התפילה שלנו. נוסיף את השמות, שידעו שהמבנה הזה על זכר הנופלים מחריש. זה יהיה גם לעילוי נשמתם.

(מדברים ביחד)

יצחק קשת, ראש העיר: כל עוד זה יתנהל בצורה מסודרת, בסדר. ברגע שזה מתנגש, אז אני אתערב. בבקשה. רויטל.

רויטל גונן, חברת מועצה: יש לי שאלה אחרת, מקדימה. כשאת אומרת בעצם הנצחת הנופלים, זה כאלה שגרים בחריש, שההורים גרים בחריש?

יצחק קשת, ראש העיר: שנייה, שנייה. זה החלק השני. זה החלק השני, אנחנו נגיע לזה עוד רגע. בגדול, צריך,

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: מי שביום מותו היה תושב חריש.

רויטל גונן, חברת מועצה: כלומר, אם ההורים מתגוררים בחריש, לא?

יצחק קשת, ראש העיר: לא, לא. אין לזה, זה יכול להגיע לממדים גדולים. חס ושלום, לא רוצים להגיע, אבל אנחנו באמת לא נצא מזה. צריך להיות אותו תושב, תושב העיר.

שלמה פרץ, חבר מועצה: יצחק, אני חושב שמה שצריך לעשות עכשיו, בגלל שהיא כבר... בית הכנסת החדש בפרחים. מה שאני רוצה לעשות, בזה שם איפה שהזה, לעשות את זה שם.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: זה לא יכול להיות, זה לא יכול להיות בתוספת קומה, כי שוב, כמו שנאמר כאן, יכול להיות שבעוד כמה שנים זה...

יצחק קשת, ראש העיר: אין בעיה. אני אמרתי, כל עוד הדיון יתנהל, בסדר. אם לא, אני אתערב.

רויטל גונן, חברת מועצה: לא, אבל אפשר לצאת רגע מבתי הכנסת, זה היה רעיון אחד ואולי אפשר לחשוב על רעיונות נוספים.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: את כתבת פה משהו שאני מאוד אהבתי... בכלל, מוצע בזאת כי יוקם קיר זיכרון במקום שבו ניתן יהיה לערוך טקסי זיכרון עירוניים, ואז ערכנו לדוגמה, לא זוכר אם זה היה עירוני, אבל ערכנו שם טקסים במצפה רז. אז משהו כזה, אבל יותר גדול?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: כן.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: זאת אומרת, פארק גדול ששם יהיה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: כן, כן.

שלמה פרץ, חבר מועצה: וחוף מזה, יש שבילים גם.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: אז אני חושב ש,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: חוף מזה, שבילים אפשר בכל הפארקים, אתה מבין? אם נגמר לך מקום בפארק אחד, אתה יכול להשתמש בשבילים בכל הפארקים.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: בתי הכנסת יכולים להיות בנוסף, בסדר? אבל זה משהו שאם יש לנו קיר כזה לדוגמה, בבית שאן, עיר הולדתי, כן יש מקום כזה, אני לא יודע אם עושים שם את הטקסים כי כמעט אף פעם לא הייתי שם בטקס, אבל יש שם גם קיר כזה שכל פעם מוסיפים אליו שמות וזה, ואם יש מקום כזה, זה יכול להיות,

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: זה מה שאני דמיינתי. אני דמיינתי מקום אחד כזה ובנוסף לזה, כדי לאפשר למשפחה הנצחה אישית, לתת את השבילים וזה יכול להיות בכל רחבי העיר והפארקים.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: רגע, שנייה עם השבילים.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אבל אני אומרת, אני מחלקת את זה לשתיים, כן דיברתי על זה, פשוט זאת הייתה המחשבה שלי, שזה מקום בו אפשר לערוך,

(מדברים ביחד)

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אפשר שיוחאי ישלים את מה שהוא רצה להגיד?

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: בוא נמשיך עם הדמיון שלך, בסדר? חשבת גם על איזה שהוא מקום שיכול להתאים? כי אם אנחנו עושים שם טקסי זיכרון עירוניים,

זה אומר שהמקום צריך להתאים לפחות, ואני זהיר, 1,200 איש. בסדר?
 בטקס זיכרון עירוני. זה טקס זיכרון כזה. יש איזה שהוא מקום שחשבת
 עליו?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אני לא, לא אפיינתי את הפארק. כאילו, חשבתי על, נראה לי
 שזה נקרא פארק עוץ, איפה שנמצא היום הקיר של החטופים, שזה יכול
 להיות מקום שיתאים כי יש שם יחסית מרחב באזור הזה, אבל בגדול,
 כל פארק שהוא יחסית משמעותי בעיר והוא לא צמוד לגינות משחק,
 כאילו, יכול להתאים לנו לעניין הזה. זאת אומרת, אנחנו צריכים לדמיין
 את זה באיזה שהוא מרחב כזה, אבל לא עשיתי את המיפוי, אני משאירה
 את זה לצוות המקצועי.

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: אנחנו גם יכולים, אנחנו גם יכולים כשאנחנו מוצאים פארק
 כזה, גם להקצות מקום כדי שזה יהיה יותר נוח.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: זה גם נכון.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: כן, כן, לגמרי. להקצות פארק כזה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: יהיו עוד פארקים בעיר, זה לא הפארק האחרון שבנינו, אז
 כאילו,

יוחאי פרג'י, חבר מועצה: אוקיי, אז אפשר על פארק עתידי, לדוגמה, לחשוב, שכבר שם
 יהיה עם מקום שיהיה מותאם לטקסים העירוניים.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: זה אומר היום, זה אומר היום בעצם, אני עכשיו אפנה לראש
 העיר, זה בעצם אומר היום להסתכל על מה שאנחנו עושים, כי אנחנו
 מבחינתנו רוצים שעד יום הזיכרון של 2025, זה יהיה. כאילו, אני לא,
 שזה לא יהיה עכשיו דברים שהם מתמשכים. בגלל זה גם כל הרעיונות
 של בתי הכנסת וכאלה, אני קצת חוששת מהם, אני רוצה משהו שאנחנו
 יודעים לבצע אותו בשנה.

שלמה פרץ, חבר מועצה: וגם, אנחנו לא שוללים את הרעיון שלך.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: בטח.

שלמה פרץ, חבר מועצה: בואו נצא שנייה מהנושא של בית הכנסת.

איציק לב, חבר מועצה: אבל אתה מכניס את הסעיף, סבבה, רשמנו את הסעיף, עכשיו

בוא נדבר עוד. נפתח את זה.

יצחק קשת, ראש העיר : לא, רגע, אנחנו נעשה- שנייה, אני אסביר איך זה עובד. בסדר?
 כל אחד מעלה פה רעיונות, בסוף אני מעלה הצעת החלטה, לפי איך שאני
 רואה מהרעיונות, ומזה מצביעים. בסדר? העלית פה רעיון, עכשיו תן
 מקום לעוד אנשים.

נגה דוד, חבר מועצה: האם זה הולך להיות קיר גם של חיילים? גם של חיילים וגם של נרצחים?
 יצחק קשת, ראש העיר : גם נפגעי פעולות האיבה, כן. זה יעלה בוועדת שמות. כן, איציק.
 מה רצית?

איציק לב, חבר מועצה : קודם כל, אני חושב ש, אני מברך על הדיון הזה, הוא סופר
 סופר משמעותי, בטח אחרי כל החללים שיש לנו והשוטרים, חיילים,
 חיילות וגם העננה שיש כרגע על החטופים והחטופות כרגע. זה דיון מאוד
 משמעותי וחשוב. אני, באמת, כתבתי לי דברים, כי זה דיון שהוא רגשי
 וחשוב לי רגע למקד את עצמי בחלק הזה. אז החלק הזה של ה, באמת,
 המורשת וההנצחה של האובדן, באמת חובה שלנו להנציח את זה, לספר
 את הסיפור שלהם. אין מה לעשות, אנחנו מדינה שמוקפת באויבים
 וכנראה המלחמות, אנחנו נמשיך להילחם היום וגם בעתיד, ובגלל זה
 החשיבה, היא צריכה להיות צופה פני עתיד, מה שנקרא. עכשיו,
 כשמסתכלים על הדבר הזה, לא סתם הדרישה לנושא הזה של, איך זה
 נקרא? מרכזי הנצחה פתוחי קצה, שההגדרה של זה אומרת שתמיד יהיה
 אפשר להוסיף את השמות בעתיד וזה מעיד, פשוט, על הכל, שגם כשאתה
 מנציח משהו, זאת הגישה לדבר הזה. זה המקום כשנכנסים לדיון הזה,
 ביראת כבוד, לשאול את עצמנו איך אנחנו בונים את זה נכון, כי אנחנו
 משאירים פה איזו שהיא מורשת והנצחה. ברוב מרכזי, ברוב הערים
 בארץ, יש את ה, מה שנקרא, את בתי יד לבנים, שכולנו מכירים אותם
 פה. הם עברו שינוי אדיר, אדיר, בשנים האחרונות ובתפיסה. זה
 כבר לא הנצחה. זה גם ספריות, זה אולמות מופעים, חדרי חוגים, שהם
 פעילים כל השנה, זה מחיה את המקום, זה נותן לזה נופח. שנבין, רק ב-
 2007, החוק של יד לבנים הורחב והוא מסדיר את כל מה שקשור ליד
 לבנים, שהוא מעניק לרשויות המקומיות תוקף לריבוי פונקציות
 חינוכיות, ערכיות, מורשת ופעילות תרבות הולמת. אפשר להסתכל רק

על הדברים האלה, איך שזה, מה עושים איתם. נשר, לפני שנה וחצי, חנכה את המרכז יד לבנים שלה, שהוא כולל אודיטוריום. הרצליה, פתח תקווה ורמלה, זה גם יד לבנים וזה גם מוזיאון, מוזיאון עירוני. בעמק חפר, זה חלק מהמרכז לחינוך משלים בעמק הירדן. זאת אומרת, אנחנו נמצאים בנקודה שבאמת חשוב לראות איך אנחנו בונים את המרכז הזה או את המבנה, את החלל, את הקיר, כל אחד מהדברים האלה, וגם לחשוב איך אנחנו מגייסים את הכסף, איך אנחנו פועלים לא רק להנצחה של החללים, אלא גם למורשת של ישראל. סיפור העיר של חריש שהוקמה, הכל צריך להשתלב אחד לשני, בנקודת מבט שלי, שהמקום ש, מה שנקרא, יכבד את כל החללים שלנו. אני רוצה להציע, כמו שאת אמרת, רעיונות שקודם כל, אנחנו נקבל החלטה שאנחנו מקצים קרקע או מבנה, לתכנן בית למורשת, הנצחה וציונות בחריש. הדבר השני שהוא יכול בתוכו, באמת את כל מה שכרגע דיברנו עליו, על מרכז הנצחה, מוזיאון חריש, חורשת הנופלים שמתחברת לכל הדברים האלה, ולהקים, להקים פשוט ועדה בראשות ראש העיר עם נציגי ציבור, עם הדרך המקצועי, עם המשפחות השכולות, נציגים של המשפחות השכולות, לעשות איתן את העבודה המקדימה, את המיפוי, את התהליך הזה, את התהליך הזה, להכין איתן תוכנית. אפילו לחשוב אולי לבנות איזו שהיא תחרות, תחרות להקים את המבנה הזה בעיצוב ייחודי, בעיצוב, איפה לשים אותו ולמפות את הדרכים, לחשוב איך מגייסים כספים, ואנחנו פה כולנו נירתם לדבר הזה, מהארץ ומחו"ל. וכן, אם דיברת על 2025, זה אומר שיש לנו פרק זמן מאוד מכובד לבנות משהו, משהו ש...

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: זה לא מספיק זמן.

איציק לב, חבר מועצה: רגע, רגע, אני אשלים עוד משפט אחד. קחו את זה לכל מקום, אין בעיה. אין פה ויכוח, אין פה ויכוח, אני אתכם בכל דבר. ההחלטה, או לצורך העניין, להביא את זה לפה, להביא את זה לפה, להביא את זה לפה, זה תוך 60 יום. זאת אומרת, הצוות המקצועי הזה, יחד עם נציגי הציבור, יחד עם הנציגים של המשפחות השכולות, תוך 60 יום להביא

את זה למועצה, זה אפשרי לעשות את זה ועם זה לרוץ איתו קדימה, כי פה אנחנו משאירים מורשת והנצחה וציונות. זה לא רק קיר. שני גרינברג, סגנית ראש העיר: רגע, שנייה, שנייה. אני חושבת שרגע, שנייה, רגע, לא צריך כאילו- בתפיסה, בעיניי, זה רעיון מדהים וצריך לעשות אותו. אני רק לא רוצה לבנות שההנצחה תהיה עליו. אני, בניסיון שלי, בסדר? כל אחד והניסיון שלו ומה שהוא מביא. בניסיון שלי, דברים שנראים מאוד מאוד פשוטים, הרבה פעמים נתקלים בחומות הבירוקרטיה ולוקח המון זמן להוציא אותם לפועל מכל מיני סיבות. אני אומרת, אני רוצה מה שבכוחי ושמה פשוט לעשות כאן ועכשיו. ואז אני אומרת, אוקיי, רגע, לעשות, אפילו לקחת פארק קיים, אבל בואו נגיד שיש לי פארקים שהם בניוני ואני יכולה כבר היום לעשות איזו שהיא תוכנית ולהסב, אז זה פשוט לי. מה שאתה מדבר עליו, היד לבנים הזה, צריך לעשות את זה ומבחינתך, שתהיה ועדת היגוי לעניין הזה ונקדם את זה, אבל ברור לי שזה לא קורה לפני 2027, במקרה הטוב. כאילו, זה פשוט ככה יהיה. לא, אני אומרת גם וגם. אני אומרת גם וגם. אני אומרת גם וגם.

(מדברים ביחד)

שלמה פרץ, חבר מועצה: אפשר להעלות גם את ההצעה שלו לזה, לעשות משהו קבוע ו... בהמשך.

איציק לב, חבר מועצה: אפשר, כאילו, אבל השאלה, ברגע שעושים קיר, לצורך העניין, זה מנציח משהו מסוים, דרך מסוימת ומקום מסוים. ולכן, אם את כבר דיברת על 2025, זאת אומרת, זה עוד שנה, זה עוד שנה ומשהו,

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: עוד שנה בדיוק.

איציק לב, חבר מועצה: אז בואי כבר נחשוב על צעד אחד קדימה בכדי לעשות אותו ממש משמעותי וגדול יותר ...

(מדברים ביחד)

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אז החידוד הוא, שנייה, אני רגע אקח את שני הרעיונות ואחבר. החידוד הוא שכשאנחנו מאתרים את הפארק הזה, כשאנחנו רוצים לעשות בו את הקיר, הוא צריך להיות בסמיכות לשטח חום שיוכל לשמש כמבנה, שטח חום ריק שיוכל לשמש כמבנה כזה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : חד משמעית.
 שני גרינברג, סגנית ראש העיר : כאילו, כדי שהדברים ידברו.
 איציק לב, חבר מועצה : יכול להיות, כן.
 שלמה פרץ, חבר מועצה : למה לא לקחת את המתנ"ס בשוהם ולעשות אותו, כאילו,
 להסב אותו?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : לא, זה לא בלי מתנ"ס, פשוט אני לא חושבת שזה- אני חושבת
 שנכון שאם כבר עושים את זה, אז אתה באמת מתכנן את המבנה מתוך
 איזו שהיא ראייה של מה שאתה רוצה לעשות בו.

יפתח שטיין, חבר מועצה : אני רוצה, אני רוצה, לא, אבל האמת היא שהמבנה הזה,
 שלמה פרץ, חבר מועצה : לא שמענו אותך הרבה זמן, עכשיו אני רוצה לשמוע אותך.
 שני גרינברג, סגנית ראש העיר : זה נשמע ציני.
 שלמה פרץ, חבר מועצה : לא, מה פתאום.
 יפתח שטיין, חבר מועצה : אני לא יודע, אני לא שומע ציניות. אני מורה, אני לא יכול
 לשמוע ציניות.

שלמה פרץ, חבר מועצה : בכבוד, בכבוד.
 יפתח שטיין, חבר מועצה : אחרת הייתי מתפטר. הרעיון הזה של מקום להנצחה ומורשת
 הוא מדהים בעיניי והרבה, הרבה אני חושב, וגם דיברנו על זה קצת לפני
 הישיבה, על המקום הזה של זיכרון לאומי. המקום הזה שמתוך האבל
 הפרטי והגדול והעצום של המשפחות, אני חושב על הדור הבא ועל
 החובה שלנו להנציח את זכר הנופלים והנופלות בצורה שגם תיתן את
 הלמה, או את הלמה, את התכלית. המקום הזה של, מקום שיספר סיפור
 של שיתוף, של ראיית השוויון וראיית הכלל ואת המקום לכל אחד, הוא
 בעיניי משהו שהוא מאוד מאוד חשוב ומתוך החוויה הזאת, מתוך
 החוויה הזאת של- סליחה. מתוך החוויה הזאת של להפוך את חריש
 למקום שהוא באמת ישראל חדשה, וזה מורגש פה בשיחות בינינו וגם
 במפגשים שלנו בבניינים וכל אחד מאיתנו עם ציבורים שונים ומשונים
 והמעבר הזה, זה משהו שהוא מאוד מאוד חשוב ואני מאוד מאוד תומך
 בוועדת ההיגוי הזאת, שבאמת תשקיע מחשבה עמוקה של איך לעשות
 את זה נכון ואיך לספר את הסיפור שלנו.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : בשיתוף. במיוחד, בשיתוף עם המשפחות.
 יפתח שטיין, חבר מועצה : כמובן, בשיתוף. כמובן, בשיתוף עם משפחות וכל הנוגעים
 בדבר.

יצחק קשת, ראש העיר : טוב, אני אגיד כמה דברים, תראו. תראו, אני אגיד לכם משהו.
 מה שמכוון פה בהצעה שעלתה, שיהיה לנו משהו סדור בצורה, אני
 אקרא לזה, כמעט אוטומטית שזה ידוע, כמו שהיא אמרה, כמו בחוויה
 שלה שהיא חוותה ולא ידעה להגיד בפירוש ולהגיד את זה בוודאות, אלא
 היא הייתה, היא נדרשת למשהו, לקדם את זה. זה משהו שאנחנו
 צריכים לדעת אותו, שהוא, שכל מי שחס ושלום נפל מחריש, זאת הדרך.
 כל דבר שרוצים לעשות מעבר, זה לא מעכב, זה לא סותר, זה אפשרי בכל
 דרך. אני יכול להגיד לכם מה קורה בפועל, המשפחות מגיעות לכאן. הן
 הגיעו כאן. כל אחת באה וביקשה ועשתה. אז קודם כל, לא היה לנו נוהל
 מפורש, אז באמת זה היה מאוד מאוד - ברגע שיש לנו את זה בצורה
 מסודרת, אז אנחנו יודעים מה לומר. חשוב לנו גם לא פחות, וזה משהו
 שצריך לחשוב עליו באמת בראייה רחבה, שזה יהיה שוויוני. אי אפשר
 לנופל כזה לעשות אחד ככה ולהוא לעשות ככה ולמה ההוא ככה, ומה,
 ההוא יותר טוב מזה וההוא פחות טוב משם? לכן, הראייה צריכה להיות
 שוויונית גם במקומות האלה. בסוף, אנחנו מדברים על הדברים הכי
 רגישים והכי כואבים שיש ואני אומר לכם, אני נחשפתי וגם ליוויתי
 משפחות. אתם לא, לא יודע כמה אנשים מכירים את זה, זה פשוט,
 הרגישות היא בשמיים. זה על דברים הכי קטנים והכי מהותיים שאולי
 בדרך כלל לא, לא מתייחסים אליהם, אבל כשזה מגיע למקומות האלה,
 אתה לא, אתה לא מתאר לעצמך עד כמה. ולכן, אני חושב שהדברים
 האלה צריכים להיות מראש, אבל זה צריך להיות משהו שהוא
 אוטומטית ואנחנו יודעים שהוא קורה, הוא שוויוני, לא משהו שהוא אני
 לא יכול לעמוד בו. אני אומר, כמו העניין של בתי הכנסת, לא יכול לעמוד.
 זה, אין לנו בעיה של לקחת משהו, כמו שאמרתם, משהו קבוע. לא יודע,
 לא יודע איזה בית כנסת עכשיו יכול לקחת את הדבר הזה. אם יש איזה
 רעיון לבית כנסת כזה, אז בבקשה, אפשר להעלות אותו. נקודה שעלתה

פה גם כן – במקום שניצמד כרגע לקיר, הייתי משאיר את זה לאולי מישוהו שהוא קצת מכיר את התחום, אולי יכול לתת לנו איזו הצעה, לחשוב על איזה אלמנט הנצחה, אוקיי? כמו שאנחנו עושים, אני אגיד לכם, לתת את זה ל, לתת אפשרות לאיזה אמן או איזה מישוהו שיידע להציג לנו איזה משהו קצת,

דובר : כיכר אולי.

יצחק קשת, ראש העיר : כמו שאמרתם, כל מה שנאמר פה יבוא לידי ביטוי באלמנט הזה ואז אנחנו גם כן, לא, עכשיו אנחנו לא מגבילים את עצמנו דווקא לקיר. אני לא רוצה, באמת- כמו בהרבה דברים. אנחנו רוצים לתת קצת, לכל מישוהו שהוא,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : בסוף, בקיר, להוסיף שמות זה גם יהיה נורא נורא קשה.

שלמה פרץ, חבר מועצה : למה שלא נעשה איזו ישיבה אחת, כל חברי המליאה, ביחד עם ה,

יצחק קשת, ראש העיר : אנחנו, הנה הישיבה.

רויטל גונן, חברת מועצה : זה צריך להיות משהו שלא נגמר, לצערנו. אני אומרת, זה צריך להיות שלא נגמר, לצערנו, כי אנחנו ... לאורך השנים,

יצחק קשת, ראש העיר : נכון. משהו שהוא לא מוגבל, משהו שהוא שוויוני, משהו שקורה בצורה, ממש, יש לנו, זה הנוהל.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אפשר אנדרטה אמנותית, אבל לצידה, בסוף אתה צריך לשים את השמות, זאת המחשבה.

יצחק קשת, ראש העיר : נכון. אלמנט זה לא חייב להיות,

שלמה פרץ, חבר מועצה : יצחק, למה שלא נעשה אבל ישיבת מליאה של כל חברי המועצה, ביחד עם משפחות הנופלים? לשמוע אותן זה הכי טוב.

יצחק קשת, ראש העיר : אני לא חושב שזה,

שלמה פרץ, חבר מועצה : אתה רוצה לעשות רק חברי קואליציה? תעשה רק חברי קואליציה.

יצחק קשת, ראש העיר : לא, לא, זה לא קשור.

שלמה פרץ, חבר מועצה : אבל לעשות את זה.

יצחק קשת, ראש העיר : אני יכול להגיד לכם, תשמע, יש פה תהליך שהוא נשאר לאורך השנים וברגע שאתה איציק לב, חבר מועצה : מקבע אותו למשהו, סליחה שאני אומר, קטן, אז אנחנו הולכים לגדול. 60, 70, 80. צריך לעשות משהו שהוא בעירייה שהוא פתוח קצה, שהוא כל הזמן ייצמח ושיהיו גם חיים מסביבו. אף אחד מאיתנו לא רוצה לראות קיר הנצחה שאין חיים מסביבו ואז הוא הופך להיות נטוש. הנצחה, זה משהו שיש בה, משלב את החיים סביבו, זאת התפיסה של השינוי שנעשה בשנים האחרונות בהכל. עשו פה תהליכים מדהימים, בכל מיני רשויות מקומיות בשנים האחרונות, אפשר ללמוד מה הן עשו שם, אפשר לבוא לפה עם אנשי מקצוע ולעשות ועדת היגוי, כמו שאמרתם, שאתה היושב בראשה ולוקחים, אבל מגבילים את זה בזמן. חודש-חודשיים, לצורך העניין, ובאים עם החלטות אופרטיביות שתואמות למה שהעיר צריכה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אני רוצה להציע משהו שנראה שכאילו יוכל לאסוף את כל הדברים ביחד. בסדר? אני רוצה להציע שבעצם, מה שנעשה, זה נקבל את ההצעה העקרונית, כאילו, תוך הסתכלות על זה שאנחנו בוחרים פארק שהוא סמוך לאזור חום שעדיין לא מפותח. בסדר? זאת אומרת, אנחנו שולחים את הצוות המקצועי להביא לנו בעוד, נגיד חודש ימים, את רשימת הפארקים האפשריים. בסדר? שהם בסמיכות לאיזה שהוא מבנה חום קיים, שלא קיים, סליחה. שאפשר יהיה לבנות שם את אותו יד לבנים שאנחנו מייעדים, ובמקביל לזה, ובמקביל לזה,

שלמה פרץ, חבר מועצה : פינקל שאל למה לא עושים את זה בפארק החדש, ... הגדול? דובר : צריך להפריד בין שמחה ל,

יצחק קשת, ראש העיר : אף אחד לא אמר דווקא כאן, דווקא שם. היא אמרה, שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אני אומרת, שהצוות המקצועי-חבר'ה, תקשיבו. לכולנו פה יש עבודה, נכון, בסדר? אז אני אומרת שהצוות המקצועי יעשה את העבודה, את העבודה של המיפוי, שיציג לנו אותה. בסדר? שנראה מה האפשרויות שלנו בכלל. הנחת העבודה שלי אומרת שצריכות להיות פה איזה 4-5 אפשרויות בעיר, אוקיי? שאולי לא כולן ברורות לנו בשטח ואולי אפילו,

אני כאילו, חושבת בקול רם על דברים שאנחנו עוד לא רואים אותם בעיניים, אבל שיציגו לנו, שיציגו לנו מה האפשרויות. בסדר? נפתח את האופציה הזאת, ככה שאיזיק, אנחנו לא בעצם סוגרים את הגולל, אנחנו אומרים, אנחנו הולכים על זה, אבל כן מבחינת לוחות הזמנים, נותנים לנו את האוויר כדי לאפיין נכון את המבנה הזה שרוצים לבנות. בסדר?

משה בן זיקרי, חבר מועצה: רגע, ובינתיים אנחנו נקבל את ההחלטה שלך, על השבילים? שני גרינברג, סגנית ראש העיר: באמת, הייתי רוצה לקבל את שתי ההצעות האלו כדי לאפשר גם הנצחה שהיא כללית וגם הנצחה שהיא אישית, שזה יהיה במידי, בלי יותר מדי סיבוכים ו,

איזיק לב, חבר מועצה: מה זה במידי?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: במידי, זה אומר שאנחנו בעצם תוך חודש, הם אומרים לנו באיזה פארק זה, אוקיי? והם מאפיינים, כמובן, את השבילים שאפשר לקרוא על שמם ואנחנו בעצם פונים אל המשפחות, מציעים להן לבוא לקחת חלק בהנצחה האישית הזאת וזהו, וכאילו, ורצים. זאת אומרת, בסוף הם צריכים להגיד- פה יש עניין של עבודה אישית ופרטנית עם כל משפחה, גם מה שיהיה כתוב בשבילים, אני מדברת. גם מה שיהיה כתוב על אותו, על היקר להם, וגם אם רוצים להוסיף אלמנט מסוים בשביל כי יש משהו שהם נורא אהבו ואנחנו רוצים לעשות את העיצוב הזה, או כל הדברים האלה, אני צריכה כאילו זמן עם המשפחות האלו, רגע להבין מה הן רוצות.

איזיק לב, חבר מועצה: אני יכולה להמליץ על הדבר הזה, לדוגמה, כל אחד שירשום מה שהוא ירצה. יש משהו מאוד מאוד ... יש, בדיוק, לא רוצה להגיד- בסופו של דבר, גם הנושא הזה של, לא סתם הצבא גם כן מגדיר מה רושמים על כל דבר ודבר, וגם ברשויות אחרות מגדירים בדיוק כל דבר, כי בסוף, את יכולה לקבל,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: נכון, נכון. את לא יכולה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: כמורת דרך, אני יכולה לספר לך בדיוק את כל התהליך שעבר על הצבא, שהם נלחמו בהתחלה במשפחות שכולות כי יש את המצבה ובמצבה אסור היה לעשות שום שינוי. המשפחות באו ואמרו: חבר'ה,

עם כל הכבוד, בסדר? לזה שהוא היה חייל והוא נהרג בקרב ואתם כאילו לקחתם ורידדתם אותו והפכתם אותו להיות חלק משטנץ, אנחנו רוצים גם מקום משלנו. מלחמות על גבי מלחמות, בסופו של דבר הצבא אפשר להציב, אם אתם מכירים, את האבן בתחתית, שיש להם אפשרות לשים שם איזה שהוא משפט, פסוק. כל משפחה בוחרת מה היא עושה, שתי שורות שהן שלה, שהיא בוחרת מה כתוב, שהיא בוחרת. אני אומרת, השביל נועד להיות זה. הוא נועד להיות המקום שלי כמשפחה לשים את האני שלי, ואת האני של הנופל או הנרצח, כמובן.

איציק לב, חבר מועצה: מעולה.

רויטל גונן, חברת מועצה: יש עוד משהו אחד שאני רוצה לומר. יצחק, אתה אמרת בעצם, אולי לפנות לאמנים, אז לאחרונה ראיתי פה את היוזמה של אמני חריש, את עמותת אמני חריש, אולי אפשר לעשות איזה שהוא חיבור, ראיתי שיש שם פסלים וציירים והכל, אז אולי באמת לקחת אנשים מתוך העיר, שזה בדמם ולעשות איזה שהוא חיבור יפה בין שני הצדדים.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: אני מסכימה איתך לגמרי ואני גם ממליצה להזמין את נציגי עמותת אמני חריש לקחת חלק בהחלטה.

יצחק קשת, ראש העיר: הסיכום הוא כזה – תראו, אנחנו, בשביל שלא,

אליהו דוד בחאג', חבר מועצה: אנחנו עוד מעט נצא עם הצעת החלטה. אני חושב שכדאי להוסיף קטע בהצעת החלטה, אני מאמין שזה פשוט פה לכולם, אבל בכל אופן, משהו שהוא הצהרתי, שאנחנו בעצם מדברים על עיריית חריש ועל הגישה שלנו. בוודאי, אחרי מה שקרה ב-7/10, שכולנו כאן בסופו של דבר, יושבים סביב שולחן אחד ומדברים ומכבדים אחד את השני ואנחנו רוצים לשדר אחדות ושלוש, חשוב- כן, אז מה שאני אומר, שייכנס גם איזה קטע הצהרתי שמדבר על השלוש והאחדות. חריש בכלל מסמנת לכל מדינת ישראל, אני כן הייתי שמח שזה ייכנס בפנים עם הצעת ההחלטה.

יצחק קשת, ראש העיר: אוקיי. בסדר, תראו, אז הסיכום הוא כזה – אנחנו רוצים להיות אופרטיביים ולהיות מוכנים כבר ולא, מה שנקרא, לדחות את זה לעוד דיון ועוד דיון, עם כל זה שזה חשוב, זה רגיש ונדרש. אז אנחנו נקבל

החלטה שהיא, קודם כל, קוראת לצוות המקצועי לעשות מיפוי של מקומות. שתיים – אנחנו מדברים על אלמנט, לאו דווקא, קיר, לחללי צה"ל וכוחות הביטחון ונפגעי פעולות האיבה. מדובר בתושב בפועל באותה עת, שהוא היה תושב חריש ולא קרוב משפחה כזה או אחר. זה לא פוסל, זה לא סותר, אבל אז זה משאיר את זה למקום אחר שהם צריכים לבוא ולגשת בצורה עצמאית.

שלמה פרץ, חבר מועצה: זה חשוב, שידעו שיש אופציה כזאת.

יצחק קשת, ראש העיר: תמיד יש אופציה. תמיד כשמדובר במשפחות שכולות, אנחנו לא סוגרים את הדלת, תמיד מקשיבים, תמיד מקבלים ואנחנו כרגע מדברים על הדבר הקבוע שאנחנו רוצים לתת מענה ולא פחות חשוב, זאת הנקודה שחייב להיות שוויוני. לכל הנופלים, בצורה שוויונית, צריכים לקבל את זה בצורה שוויונית.

שלמה פרץ, חבר מועצה: ולהוסיף, ולהוסיף, אם אפשר, לבחון את האופציה של לקחת מבנה תורני, בית כנסת או משהו, לטובת הדבר הזה. להוסיף, לבחון את זה, לא אמרתי משהו אחר.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: בנוסף.

שלמה פרץ, חבר מועצה: לבחון בנוסף.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: זה לא יחליף את יד לבנים, אבל בנוסף.

שלמה פרץ, חבר מועצה: לבחון בנוסף, לבחון,

רויטל גונן, חברת מועצה: רגע, סליחה, יצחק, העלויות- סליחה, סיימת? העלויות של השביל ושל ה, איך זה נקרא? הלוח הזה. זה על העירייה, והן יהיו אחידות לכל, נכון? כלומר, זה לא שמשפחה אחת יכולה נגיד לעשות לוח מאוד מאוד מפואר ו,

יצחק קשת, ראש העיר: לא, אז זהו- תראי, זה לא בהכרח חייב להיות על חשבון העירייה, אבל אנחנו,

רויטל גונן, חברת מועצה: זה מה שאני מנסה להבין, כי יכול להיות שאותה משפחה תעשה משהו מאוד מפואר,

יצחק קשת, ראש העיר: אבל עדיין, עדיין, גם אם כל משפחה תרצה לעשות- שנייה, היא העלתה נקודה חשובה. גם אם כל משפחה תרצה לעשות, יהיו

הנחיות ברורות איך זה צריך להיות. זאת אומרת, לא כל משפחה תשקיע ותפאר ושמשפחה אחרת תשקיע פחות, אלא הנחיות ברורות ברורות, שזה יהיה שוויוני לכולם.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: אני חושבת שזה צריך להיות ברור שזה על חשבון העירייה.

רויטל גונן, חברת מועצה: בחומר, במבנה אולי.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: זאת לא מצבה פרטית.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: לי חשוב, לי חשוב שהדבר הזה לא יתחיל עכשיו להיות איזה שהוא שטנץ שרבים עליו עם המשפחות, אני אנסה רגע להסביר. זה בסדר גמור שלעירייה, כאילו, מאוד,

שלמה קליין, סגן ראש העיר: תהיה מסגרת ובתוך המסגרת הזאת.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: בדיוק, אבל המסגרת,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: גם תקציבית, גם תקציבית.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: בוודאי, בוודאי. שנייה, רגע. אבל בתוך המסגרת הזאת, אני לא סופרת למשפחות מילים, בסדר? כאילו, אם צריך עכשיו,

רויטל גונן, חברת מועצה: לא, לא מילים, אבל אני מדברת על,

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אני לא, מאוד חשוב, מאוד חשוב כי, יצחק, האלמנט הזה הוא אישי. הוא אישי. הוא אישי.

(מדברים ביחד)

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: לא, העירייה עושה.

רויטל גונן, חברת מועצה: זה מה ששאלתי ...

(מדברים ביחד)

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: רגע. קודם כל, קודם כל, גם את זה ראיתי, ראיתי מצבות, ראיתי מצבות בזה, שרשמו דברים נגד הממשלה. מן הסתם, עיריית

חריש לא תממן דבר כזה. בסדר?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: מה?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אני אומרת, ראיתי מצבות שבהן רשמו דברים נגד הממשלה, בסדר? מן הסתם, עיריית חריש לא תממן שום דבר כזה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: ברור, ברור.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אוקיי? יש שיקול דעת לעירייה, אבל בואו נותיר את שיקול הדעת לאנשי המקצוע, בסדר? ו, ו- אני, כאילו, לא רוצה להיות במצב שאם יש למשפחה עוד 2 משפטים לרשום ומשפחה אחרת כתבה בקצרה, שאני אתחיל עכשיו כאילו להילחם עם המשפחה שרוצה לכתוב עוד שני משפטים. בסדר?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: לא, לא, העיקרון הוא, העיקרון הוא אבל בכל זאת- שני, שני, שני. דיברנו על זה שזה יהיה על חשבון העירייה, זה הכל.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אוקיי, אין בעיה. ברור.

שלמה פרץ, חבר מועצה: טוב, זה מקובל, אבל אני אשמח שתוסיפו את זה, רק לבחון, לא אמרתי שזו החלטה. לבחון את זה, למצוא מקום תורני ...

יצחק קשת, ראש העיר: טוב. יש לך הצעת החלטה?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: כן, אני בדיוק כותבת אותה. בסדר. אני, שנייה, אני רוצה לסגור אותה סופית. תנו לי שנייה. טוב. עיריית חריש תנציח את חללי מערכות ישראל, כוחות הביטחון ונפגעי פעולות האיבה באמצעות אנדרטה באחד מהפארקים בעיר, שבה יהיה, שלצידה יהיה מקום- לא, שליחה. שבה יהיה מקום צופה פני עתיד לחקיקת כל שמות הנופלים ונפגעי פעולות האיבה. הפארק יהיה בסמיכות לשטח חום שיאפשר בניית יד לבנים בהמשך. העירייה תבחן אפשרות להנצחת ההרוגים גם בבית כנסת בעיר.

יצחק קשת, ראש העיר: אוקיי. אז במקום אנדרטה, תשני את זה לאלמנט הנצחה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אלמנט הנצחה? שנייה. צודקת, שנייה.

יצחק קשת, ראש העיר: זה מצוין שם תושבי העיר חריש בעת נפילתם?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: לא. אז חללי מערכות ישראל, כוחות הביטחון, נפגעי פעולות האיבה, תושבי העיר,

יצחק קשת, ראש העיר: בעת נפילתם.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: בעת נפילתם, מותם?

יצחק קשת, ראש העיר: כן.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: מותם.

יצחק קשת, ראש העיר : אלמנט הנצחה מרכזי וקריאת שבילים בגינות ציבוריות על שמם.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : שנייה. ההנצחה תבוצע, אני פשוט מחלקת את כל המשפטים. להנצחת כלל, תנציח.

יצחק קשת, ראש העיר : צריך להתייחס לזה שיכול להיות שזה מאוד מורכב למצוא דווקא פארק סמוך לשטח חוס. זה לא דבר ככה תמיד מצוי. כאילו, זה מצוי מאוד, אבל בדרך כלל בנוי.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אני רוצה, אני אשמח שנעביר את ההחלטה ככה ואז, אם באמת תהיה בעיה, אז הצוות המקצועי,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : תזכירי, תזכירי, תזכירי בהחלטה, הקמת ועדת היגוי ובשיתוף פעולה. בשיתוף משפחות ואמני חריש.

שלמה פרץ, חבר מועצה : היא הקריאה את זה כבר.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : לא, רגע, לא עשינו את השבילים. שנייה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : שבילים, ועדת היגוי, משפחות, אמני חריש.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אוקיי. אז התוספת, אז אני מקריאה עוד פעם.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : שקט, בבקשה. אפשר בבקשה לשמוע?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אני שולחת רגע לאליעזר, כי הוא אמר שהוא יקרין את זה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : הצעת החלטה, אפשר לשמוע?

יצחק קשת, ראש העיר : תביאי, אני אקריא את זה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : שנייה, אבל אליעזר ביקש להקרין את זה. טוב, אוקיי. עיריית חריש תנציח את חללי מערכות ישראל,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : נו, חבריה. הצעת החלטה, אי אפשר לשמוע?

יצחק קשת, ראש העיר : חברים, אנחנו בהצעת החלטה, נגמר הדיון.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : עיריית חריש,

אליעזר : שני.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : כן?

אליעזר : יש רק עניין וזה גם מופיע בזה ו... אותנו, הביטוי נפגעי פעולות האיבה

השתנה, היום קוראים לזה חללי פעולות האיבה, ולכן אפשר לנסח את

הכל כחללי צה"ל, כוחות הביטחון ופעולות האיבה, הכל ביחד במשפט אחד.

יצחק קשת, ראש העיר : נשלח לך את זה ואתה תתקן.

אליעזר : אין בעיה. תקריאי.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : שלחתי לך כבר.

אליעזר : שלחת לי?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : כן, זה אצלך בווטסאפ. בסדר, עזבו רגע את הביטוי, תנו לי להקריא את זה, עזבו את הטכניקה של הביטוי עצמו. בסדר? עיריית חריש תנציח את חללי מערכות ישראל, כוחות הביטחון ונפגעי פעולות האיבה, תושבי העיר בעת מותם, נקודה. ההנצחה תבוצע באמצעות אלמנט באחד מהפארקים בעיר שבה יהיה מקום צופה פני עתיד לחקיקת כל שמות הנופלים. הפארק יהיה בסמיכות לשטח חום שיאפשר בניית יד לבנים בהמשך, העירייה תבחן אפשרות להנצחת כלל ההרוגים גם בבית כנסת בעיר. בנוסף, העירייה תאפשר הנצחה אישית באמצעות קריאת שביל על כל הרוג ועיצובו בשיתוף עם המשפחה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : העירייה תקים ועדת היגוי.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : למה? כתבתי, שנייה רגע. מקום צופה פני עתיד לחקיקת כל שמות הנופלים. בגלל שזה אלמנט, והוא לא רצה שזה יהיה בהכרח קיר.

אליהו דוד בחאג', חבר מועצה : בסדר, אמרת עד 2025?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : מה עם ועדת היגוי, משפחות ואמנים.

(מדברים ביחד)

יוחאי פרגי, חבר מועצה : שני, אם עשית הצעת החלטה, אמרנו שאת עושה את זה תוך חודש, צריכים להביא,

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אז בואו, בואו נכניס ללוחות זמנים. חבר'ה, בואו נכניס ללוחות זמנים, הכל בסדר.

יצחק קשת, ראש העיר : לגבי השטח החום – תעשי ככל שניתן.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר : אוקיי.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: אליעזר, תוסיף בבקשה שאנחנו מבקשים מגורמים מקצועיים להציג לנו חלופות תוך חודש ימים ואנחנו גם רוצים להזמין את המשפחות. תנסחו את זה אתם.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: חלופות לפארק, כאילו.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: חלופות לפארק, כן. ואנחנו רוצים להזמין את המשפחות ואמני חריש להיות חלק בבחירה ועיצוב, עיצוב עתידי.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אני לא, אני רוצה להגיד כאילו, אנחנו יכולים להציע. בסופו של דבר, המשפחה היא מבחינתי, היא ה,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: כן, אם הם ירצו. בוודאי.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אז לא הייתי רוצה להכניס את האמנים בתוך זה. יש משפחה והיא כאילו, על פיה יישק דבר.

שלמה פרץ, חבר מועצה: אני רוצה ... להצביע, אני ממנה. אם אפשר להעלות את זה להצבעה ואחרי זה להמשיך את הדיון, אחרי זה.

יצחק קשת, ראש העיר: אנחנו סיימנו.

דובר: לוח זמנים נכנס פה?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: החלופות יצאו לחברי מועצת העיר בתוך חודש ימים, בסדר?

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: משפחות לא הכנסנו.

יצחק קשת, ראש העיר: חודש ימים.

שלומי: בנוסח ההחלטה, שומעים אותי?

יצחק קשת, ראש העיר: שלומי במילואים, כן.

שלומי: בנוסח ההחלטה, כתוב בסוף – בנוסף, העירייה תאפשר הנצחה אישית

באמצעות קריאת שביל על כל הרוג ... ושיתוף עם המשפחה. לא הייתי,

זה נשמע ששם יעצבו את איך נראה השביל. העיצוב הוא של ה, נוסח

הזיכרון או האלמנט. לעצב שביל זה משהו שהוא תכנוני, שהוא פחות,

נראה לי רלוונטי עכשיו לערב את המשפחה בחלק של עיצוב השביל עצמו.

(מדברים ביחד)

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: אז תחליף, במקום ועיצובו, ועיצוב ההנצחה.

(מדברים ביחד)

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: עיצוב אלמנט ההנצחה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: כן.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: אלמנט הנצחה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: לא, לא בהכרח יהיה אלמנט.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: אה, לא?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: זה כאילו בטקסט שיהיה כתוב ב, באנדרטה ש, אה, אוקיי.

יפתח שטיין, חבר מועצה: גם לוח זיכרון זה אלמנט הנצחה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: נכון.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: ועיצוב אלמנט הנצחה, בסדר. לא היה צריך נקודה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: זהו.

יצחק קשת, ראש העיר: אפשר להוסיף אחרי השביל, קיים? כאילו, שהשביל כבר קיים, שלא ישנו את השביל הזה, שלא ישנו משהו בשביל. ...

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: לא, לא, את זה שינינו, כדי שזה לא יקרה. שינינו.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: קריאת שביל על שם כל חלל ועיצוב אלמנט הנצחה בשיתוף עם המשפחה.

שלמה פרץ, חבר מועצה: יאללה, מקובל עלינו. זאת ההצעה להחלטה?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: בסדר?

יצחק קשת, ראש העיר: בסדר, אז הצעת החלטה, אני מקריא אותה.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: לא נוסיף תאריך?

יצחק קשת, ראש העיר: ומעלה להצבעה.

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: חודש ימים. בואי, יש תאריך להחלטה הזאת. מה? יאללה.

יצחק קשת, ראש העיר: עיריית חריש תנציח את חללי מערכות ישראל, כוחות הביטחון ופעולות האיבה תושבי העיר בעת מותם. הנצחה תבוצע באמצעות אלמנט הנצחה באחד מהפארקים בעיר, שבה יהיה מקום צופה פני עתיד לחקיקת כל שמות החללים. מה?

שני גרינברג, סגנית ראש העיר: שבו.

יצחק קשת, ראש העיר: ההנצחה תבוצע באמצעות אלמנט הנצחה באחד מהפארקים בעיר, שבו יהיה מקום צופה פני עתיד לחקיקת כל שמות החללים. הפארק יהיה בסמיכות שטח חוס, ככל הניתן, שיאפשר בניית יד לבנים בהמשך. העירייה תבחן אפשרות להנצחת כללי החללים גם בבית כנסת

בעיר. בנוסף, העירייה תאפשר הנצחה אישית באמצעות קריאת שביל על שם כל חלל ועיצוב אלמנט הנצחה בשיתוף עם המשפחה. החלופות יוצעו לחברי מועצת העיר,

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר: החלופות לפארקים.

יצחק קשת, ראש העיר: החלופות למיקום הפארק יוצעו לחברי מועצת העיר בתוך חודש ימים. אמת. בסדר? מבקש ממועצת העיר לאשר את הצעת ההחלטה, מעלה להצבעה. מאושר פה אחד. בשעה טובה. לסיכום, אני, רק עדכון. בשעה טובה ומוצלחת, אתמול היה אירוע, יום היסטורי בחריש. לאחר עבודה, עבודה של שנים מול הוועדה הארצית לתכנון ובנייה, מול הוותמ"ל, הוועדה לתשתיות לאומיות. למעשה, התהליך הזה עוד התחיל באמת כמה וכמה שנים ו, ודיברנו, דיברנו על הנושא הזה של המסילה המזרחית והרצון שתהיה תחנת רכבת שתעבור בתוך העיר חריש. כפי שמכירים ויודעים, זה אמור להיות משהו אזורי. זה באמת משהו אזורי. כל, כל רשות רוצה שזה יעבור בתחום השיפוט שלה. כמוכן שיש לזה כמה משמעויות, ולא כל אחד, וזה לא מתאפשר בצורה כזאת של לתת מענה לכולם ואני שמח מאוד, לאחר ממש מאמץ של שנים רבות, שזה נשא פרי, שהצלחנו להביא לכך שתחנת הרכבת האזורית בכל האזור הזה של ואדי ערה תעבור בתוך העיר חריש ותהיה תחנה בתוך העיר חריש. יכול לומר שהיו לזה הרבה שותפים. בין היתר, אני רוצה להגיד לכם, להודות למי שהיה גם לפני כן, זה היה בעוד הממשלה הקודמת. מי שסייעה לנו בזה רבות זו הייתה השרה איילת שקד בזמנו, ומי שהיה אז בזמנו יושב הראש, שלומי אייזלר, שעזר לנו בזה רבות. זה באמת התגבש, אנחנו חיכינו, זה היה צריך לעבור כבר אז, אבל בגלל הבחירות זה נדחה ואני שמח שגם הצוות החדש שנכנס לתוך הוועדה הארצית, נתן אלנתן ושאר הצוות, מה שנקרא, נרתם לדבר הזה ולא, ולא שינה ובאמת, זה אושר. אני יכול להגיד שהיו התנגדויות, אבל בסופו של דבר, זה באמת אחד הדברים הכי משמעותיים לעיר הזאת, יותר אולי מהרבה דברים אחרים. שאלו, הרבה שאלו מתי זה אמור לקרות, אז אתם מכירים, לוחות זמנים של רכבת זה הרבה מאוד זמן,

אבל מה שכן, אנחנו מדברים על המסילה המזרחית שכבר נסללת. פה מדובר על המקטע של מסילת מנשה שבסך הכל, חיכו להחלטה הזאת בשביל להתקדם, אז אני מקווה מאוד, כן? גם תקווה וגם ... ריאלית, סך הכל, שבסופו של דבר זה יקרה מהר יותר ממהלכים אחרים. כמה זמן זה יקרה? אף אחד לא יכול להגיד, אף אחד לא תופס למילה, אבל זה סדר גודל של לפחות 5 שנים, אבל ברגע שזה יקרה, אין פה,

איציק לב, חבר מועצה : הבהרה, זה בצד המערבי או בצד המזרחי?
 יצחק קשת, ראש העיר : בוא נגיד, זה לא הוחלט סופית, אבל כרגע, בוא נקרא, לפי כל מה שמסתמן, זה בצד המערבי, לא בצד המזרחי.

איציק לב, חבר מועצה : זאת אומרת, לא בצמוד דופן ל,
 יצחק קשת, ראש העיר : לא, לא.
 עו"ד אורון משה, יועמ"ש : לא, תבדיל בין המסילה לתחנה.
 יצחק קשת, ראש העיר : לא, לא. התחנה, התחנה בתוך חריש.
 איציק לב, חבר מועצה : התחנה צמודה לתחנת אוטובוס.
 יצחק קשת, ראש העיר : לתוך חריש. נכון. בצד המזרחי, התחנה בתוך העיר חריש. יהיה מעבר כנראה עילי לצד השני, למסילה, לצד המערבי של כביש 6.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : גם בהרצליה יש.
 איציק לב, חבר מועצה : זה בדיוק, אז הנה.
 יצחק קשת, ראש העיר : זה ככה, זה התכנון. ברגע שזה, מה שנקרא, אני בטוח שזה יתפוס תאוצה ככל שיתקדם וכל העיר הזאת תקבל שדרוג משמעותי. אני מדבר על שדרוג משמעותי, זה ב, זה לא ברמה אחת או שתיים, זה יכול להיות גם 10 רמות ממה שחריש נמצאת היום.

עידית ינטוב, סגנית ראש העיר : זה שווה הרמת כוסית.
 יצחק קשת, ראש העיר : כן.
 איציק לב, חבר מועצה : יישר כוח לכולם.
 יצחק קשת, ראש העיר : בסדר, אז באמת, ציון דרך מאוד משמעותי לחריש, שיהיה לנו הרבה בהצלחה. סוגר את הישיבה, תודה רבה.

- הישיבה נעולה -